

מתא חדא

גיליון 363

במוצ"ש ליל ל"ג בעומר

"כְּדָאֵי, (רְאוּי) הוּא ר' שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק"

הדלקת נרות שבת:
(לאופק דימונה)

19:16

זמן שקיעה:

19:38

יציאת השבת:

20:16

ר"ת:

20:58

שעות, אתם כבר אצלי! כל השפע, שבעולם כל ברכה שבעולם, תפילה, תורה, קדושה, כל מה שאדם צריך הכול הוא יכול לקבל רק תבואו, תיסעו, אתם צריכים קודם כל לנסוע! הצדיק הוא חי וקיים. אתה בכלל לא נוסע לבן אדם! אז תיסע בחרדת קודש! נוסעים ברכב, באוטובוס שעתיים שלוש, תיסע בחרדת קודש עם ספרים עם תפילה עם התבודדות, לא צוחקים לא מתבדחים לא עושים שטויות, תיסע לשם שמים להיטהר להתקדש, ואז רשב"י יוכל להמשיך לך אין סוף ישועות, אין סוף קדושה וטהרה, הוא יכול לתת לך נשמה חדשה שום דבר לא מוגבל אצלו, אין אצלו שום הגבלות הוא יכול לתת לך הכול, רק תיסע בחרדת קודש ברצינות.

אומר ה"בית אהרון" - שהדרגה הכי גבוהה ביותר בכל הפסוקים שבספר תהילים זה "צמאה לך נפשי כמהה לך בשרי" שאפילו הגוף, הבשר נהפך לנשמה, אפילו הבשר כבר לא מרגיש שום גשמיות, שום תאוות, הוא נשרף מרוב אהבת ה', ואת הדרגה הזאת "כמהה לך בשרי" אפשר לקבל על ידי רשב"י על ידי האש של רשב"י שהאש מלהטת סביבותיו יום ולילה, כי רשב"י זה אותיות ב,ש,ר,י - אדם בא לרשב"י ברצינות, ורקד את כל הריקודים אז הוא זוכה שכל הבשר שלו, כל הגשמיות שלו נשרפת והוא מגיע לדרגה הגבוהה ביותר "כמהה לך בשרי".

כל מי שיזכה בל"ג בעומר, כל מי שישע ברצינות לרשב"י, כל מי שיבכה בל"ג בעומר, כל מי שירקוד באמת בל"ג בעומר, לא יעמוד חולם, טיפש בצד, ירקוד באמת ויאמין שרשב"י חי וקיים, לא יסע מלחץ חברתי, לא יסע כי השני נוסע אלא כי הוא מאמין כי רשב"י חי וקיים ויתפלל בהתלהבות, ירקוד בהתלהבות, ולא יעמוד בצד בשעת הריקודים כמו שאומר הרמב"ם שכל מי שרואה שרוקדים והוא עומד בצד אז הוא הדיוט גמור.

כיום ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי יורדת אש מהשמיים, 33 יום אחרי ליל הסדר, אחרי הפסח אנחנו זוכים למורא גדול, לגילוי שכניה, להתגלות האש, כל ההרים שמסביב לציון הרשב"י מלהטים באש. שהכהן הגדול היה נכנס ביום הכיפורים לקודש הקודשים אז אפילו המלאכים והשרפים היו בורחים, היו נשרפים, כמו כן הוא רבי שמעון בר יוחאי שהוא בחינת חסד עילאה, שהוא בחינת הכהן הגדול של כל הדורות שמהאש שלו נשרפים כל המלאכים. כי ברגע שפתח רבי שמעון בר יוחאי בדברי תורה הוא היה מוקף בלהבות אש, כל סביבותיו להטה אש, אז אם בחייו הייתה אש מלהטת סביבותיו אז על אחת כמה וכמה אחרי פטירתו שהאש מלהטת סביבותיו ביתר שאת וביתר עוז, שגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם.

דְּבוּרֵי אֲמוּנָה

כְּשֵׁרוּאָה שְׁהֵיֶצֶר הָרַע וְהַתְּאוּוֹת וְכוּ' מִתְּנַבְּרִים עָלָיו מֵאֵד מֵאֵד וְנִדְמָה לוֹ שֶׁקְּשָׁה לְשִׁבְרָם צָרִיךְ לִידַע שְׁבוּדָאֵי אֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא עִמּוֹ וְבוּדָאֵי אִם לֹא הִיָּה לוֹ כֹּחַ לְשִׁבֵר לֹא הִיָּה הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ מְגֵרָה בּוֹ יֶצֶר הָרַע כְּזֶה רַק, אֲדַרְבָּא, יִדַע בְּנַפְשׁוֹ כְּשֵׁרוּאָה שְׁיֵשׁ לוֹ יֶצֶר הָרַע גְּדוֹל כְּזֶה, שְׁבוּדָאֵי נַפְשׁוֹ הִיא נֹפֵט יִקְרָא וְקְדוּשָׁה מֵאֵד מֵאֵד בְּשֵׁרָשׁוֹ וְעַל - כֵּן מִתְּנַבְּרִים עָלָיו כָּל כֶּף, כִּי כָל מַה שֶׁהִנֵּפֵשׁ יִקְרָה וְגַבְהָ בְּיֹתֵר מִתְּנַבֵּר עָלָיו הֵיֶצֶר הָרַע בְּיֹתֵר וְכִמּוֹ שְׁאֲמָרוּ רַבּוּתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (סְכָה נ"ב), כָּל הַגְּדוֹל מִחְבְּרוֹ יֶצֶרוֹ גְּדוֹל מִמֶּנּוּ. וְכִמּוֹ שְׁאֲמָרוּ עוֹד שְׁהֵיֶצֶר הָרַע מֵיֵנִי כָּל הָעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וְאֵינוֹ מִתְּנַגֵּרָה אֲלָא בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא עוֹד אֲלָא שְׁמַיִם כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֵינוֹ מִתְּנַגֵּרָה אֲלָא בְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, כִּי הַגְּדִיל לַעֲשׂוֹת", שֶׁפֶשֶׁט יָדוֹ בְּגְדוֹלִים דִּיקָא.

(ליקוטי הלכות, ברכות השחר, ה"ג)

נוסע אלא כי הוא מאמין כי רשב"י חי וקיים ויתפלל בהתלהבות, ירקוד בהתלהבות, ולא יעמוד בצד בשעת הריקודים כמו שאומר הרמב"ם שכל מי שרואה שרוקדים והוא עומד בצד אז הוא הדיוט גמור.

כִּי רִשְׁבִּי צָרִיךְ בְּהִילּוּלָא לְרַדַּת עוֹד לְמַטָּה וּלְהַתְּעַבֵּר בְּכָל אֵלֶּה שְׁמַיִם אֵלָיו וְעַל יָדֵי זֶה לְבַטֵּל אֶת כָּל הַגְּזִירוֹת. אֵז מִי שִׁיעַ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּאֵמַת וַיִּשֵׂם אֶת הָרֶאֶשׁ בְּסַפֵּר, בְּתַהֲלִימִים וַיַּחֲזִיק רֶאֶשׁ וַיַּחֲזִיק לֵב וַיִּתְּגַעַגַּע בְּאֵמַת לְרִשְׁבִּי יִזְכֶּה שְׁרִשְׁבִּי יִתְעַבֵּר בּוֹ בְּאֵמַת, וְעַל יָדֵי זֶה יִזְכֶּה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת וּבְזָכוֹת זֶה נֹזְכֶה לְגֵאוּלָּה שְׁלִימָה בְּמַהֲרָה בִּימֵנוּ אֲמֵן.

כל העוונות זה ממש כמו "כל נדרי", הכל נמחל הכל נמתק, מתגלים בו החסדים הכי גדולים, החסדים הכי נפלאים, אפשר בל"ג בעומר להמשיך את כל המוחין את כל הרפואות, ואת כל הישועות לכל השנה, זה יום שאפשר לרפא בו את כל המחלות, אין רפואה בעולם שאי אפשר להמשיך ביום הזה, אפשר לרפא בו את כל הסרטנים, כולם יכולים להיפקד בבנים, כולם יכולים למצוא את השידוך שלהם, היום הזה זה יום של התרת נדרים הכל נמתק הכל נמחך כל העבירות שאדם עשה, מיליוני עבירות מיום היוולד עד היום הזה, עבירות מכל הגלגולים הכל נמחל.

אדם נוסע למירון 3 שעות, נדחף, מתייסר שם בתוך אלפי אלפי רבבות אנשים, אז על ידי זה נמחלים כל העבירות שלו, כל פגמי הברית שלו, כל מה שהוא חטא כל החיים הכל נמחל לו, וזה שכתוב "חדי רבי שמעון" - רבי שמעון שמח שהוא רואה שנוסעים אליו מאות אלפי אנשים כל עם ישראל נוסע אליו, כל שנה נוסעים אליו יותר ויותר אנשים, ובאמת אף אחד לא יודע מה קורה כאן, אף אחד לא יכול להבין את זה, את עניין הנסיעה הזאת, אנשים לא יודעים על מה הם נוסעים, על מה הם חוגגים בל"ג בעומר, אבל "אף על גב דאיהו לא חזי מזלי חזי" - כל הארץ חוגגת עושים מדורות ולא יודעים בדיוק למה ומדוע.

ובאמת צריך לדעת שהצדיק הוא שורש לכל הנשמות, הוא האבן שתיה, הוא השורש של כולם, של כל נשמה ונשמה. כל נשמה זה ניצוץ קטן מהצדיק, הניצוץ של רשב"י נמצא בכל יהודי, הנשמה של רשב"י נמצאת בכל יהודי, זו נשמה שכוללת את כל עם ישראל, מקיפה את כל העולם, חובקת את כל העולמות וכל הספירות ולכן כולם נוסעים לציון הרשב"י להיכלל בנשמה שכוללת את כל עם ישראל.

אדם צריך לנסוע לרשב"י במסירות נפש, רשב"י קורא לנו - "תבואו אלי, תעלו לרגל 2, 3

ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, הצלחה ועוד...
לפרטים: 054-2187218

תרומה לבית מדרשנו בהעברה בנקאית שם החשבון: נחל נובע מקור חכמה דיימונה (ע"ר) מס' חשבון: 28170 בנק מרכנתיל דיסקונט מס' 17, סניף 649 דיימונה.
ניתן להעביר גם בביט - 052-7096236

מוקדש לרפואת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד בן עטיה שליט"א

הלכה

ע"פ פסקיו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

שו"ת יביע אומר, ח"ג, חאו"ח סימן יז'

שאלה: הפושט את טליתו וחוזר ולובשה, האם צריך לחזור ולברך? ומה הדין למי שמחליף טליתו באחרת?

תשובה: כתב בטור (סימן ח') אם פשט טליתו ולא היה דעתו ללבושו מייד, כשחוזר ולבושו צריך לברך. אך אם היה דעתו ללבושו מייד וכגון שפשט טליתו על מנת להיכנס לבית הכסא וחשב דעתו שכשמיד שיצא יחזור להתעטף בו, אני מסתפק אם צריך לברך ודעתי נוטה שלא יברך. ע"כ.

וכתב על זה מרן הב"י, ואינו יודע למה הסתפק בזה? שהרי מפורש בסוכה (מו') רבא מנח תפילין ומברך וכי אצטרך למיעל לבית הכסא נפיק ומשי ידי ומנח תפילין ומברך. ומשמע שהיה מניח תפילין כל היום וכשכנס לבית הכסא ודאי שהיתה דעתו שכשיצא לחזור ולהניחם ובכל זאת מברך והוא הדין בציצית. וכ"כ בשיבולי הלקט. ע"כ.

והרמ"א בדרכי משה כתב, דשאני התם שהוצרך לחולצם מפני שאסור ליכנס בהם לבית הכסא ולאו בדעתיה תליא מילתא ולכן צריך לחזור ולברך דהוי הפסק. אבל כשמסיר הטלית והתפילין במקום שאינו צריך להסירן, ודעתו ללבושן מייד, אינו צריך לחזור ולברך. ע"כ. וכ"כ הב"ח.

מרן בשו"ע (סימן ח', סעיף יד') פסק, אם פשט טליתו אפילו היה בדעתו לחזור ולהתעטף בה מייד, צריך לברך כשיחזור ויתעטף בו. וכתב עליו הרמ"א בהגה, ויש אומרים שאין מברכין אם היה בדעתו לחזור ולהתעטף בו ויש אומרים דווקא כשנשאר עליו טלית קטן. וכך נהוג. ע"כ.

אבל כל האחרונים פזקו שאין צריך לברך ואפילו כשלא נשאר עליו טלית קטן, שכן המנהג שלא לברך. וכ"כ מהר"ח פלאג'י (סימן י', אות י') והחסד לאלפים (סימן ח', סעיף י') והיפה ללב והבן איש חי (פרשת בראשית, אות י') וכף החיים (סימן ח', אות נב') וקיימא לן, ספק ברכות להקל, אפילו נגד מרן. ולכן הפושט טליתו על דעת לחזור וללבושו מייד, אין צריך לברך.

אולם, כל זה כשחוזר ולבוש את אותה הטלית שפשט, אך אם הוא פושט טלית שעליו על מנת ללבוש אחרת במקומה, נראה שלכו"ע צריך לברך על הטלית האחרת וכן מוכח ברא"ש (הלכות ציצית, סימן כ') וכן פסק החסד לאלפים וכן מוכח בשו"ע הגר"ז (סימן ח', סכ"ג) ובחיי אדם (כלל יב', סעיף ו') וכ"פ הבן איש חי (פרשת בראשית, אות י') וכן עיקר לדינא, שאם לובש טלית אחרת במקום הטלית שהיתה עליו, אפילו שהייתה דעתו לכך בשעה שפשט את הטלית שעליו, חוזר ומברך.

מסקנה:

הפושט את טליתו וכפשט את טליתו לא היה בדעתו לחזור וללבושה ושוב נמלך ורוצה ללבושה חייב לחזור ולברך. אך אם בשעה שפשט את הטלית, היה בדעתו לחזור וללבושה מייד וכגון שהוצרך ליכנס לבית הכסא, כשחוזר ולבושה אין צריך לחזור ולברך וזהו דווקא כשחוזר ולבוש את אותה הטלית שפשט, אך המחליף טליתו באחרת, אע"פ שכך היתה דעתו כשפשטה, חוזר ומברך על הטלית האחרת.

הרב יגאל קנדלקר הי"ו.

ראש בית המדרש 'לויית חן' ללימוד הלכה

מוהרנ"ת על הפרשה

(יד') אל תונו איש את אחיו

וזוהו בחינת 'פחות משתות מחילה, שתות קונה ומחזיר אונאה, יתר משתות בטל מקח', כי יש שלש בחינות בענין זה הפגם שאין משתדלין לחפש ולבקש את הצדיק כראוי ומשם נמשכין שלשת הדינים הנ"ל, הנאמרים לענין אונאה, שהם שתות ופחות משתות ויתר משתות, כי יש שמשתדלין קצת לבקש את הצדיק עד שמוציאין אותו, אבל עדין אין מבקשין אותו כראוי עד שיברר את בלבול המדמה שלהם בשלמות וכמבאר לעיל מזוה, שאפילו המתחיל להתקרב צריכין לבקש עוד יותר עד שימצאו היטב את בחינת רוח הקדש של הצדיק, כדי שיברר להם המדמה בשלמות.

ואלו המתרשלין בזה, אבל אף-על-פי-כן הם מקרבים קצת להצדיק האמת, על-כן המדמה שלהם מברר קצת, אבל לא בשלמות, ומשם נמשך בחינת 'האונאה פחות משתות' שנתן למחל, כי מחמת שאין המדמה שלהם מברר בשלמות, באין לידי איזה אונאה וטעות, אבל הוא פחות משתות, כי עדין לא נפלו לבחינת קלפת נגה לגמרי, כי הם ממשיכין עצמן בכל פעם להצדיק האמת, ועל-כן אף-על-פי שנימצא בהם טעיות קצת, מחמת שאינם מחפשים אותו כראוי, אבל האונאה והטעיות הם בבחינת פחות משתות, כי הצדיק אינו מניח אותם לפל לבחינת נגה, ועל-כן זאת האונאה נתן למחילה, כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם ברייתו, והוא ידע יצרנו שקשה מאד לברר המדמה בשלמות להנצל מכל הטעיות, על-כן נתן למחילה. אבל כשהאונאה 'שתות', זה בחינת אותם שעומדים על המשקל, שמלאים ספקות בהצדיק, ומחמת התרשלותם לבקש ולחקר היטב אחר האמת לאמתו אינם מתקרבים אליו, אבל אינם חולקים עליו ואינם פוגמים בכבודו חס ושלום, ואלו הם בבחינת נגה, שהוא מערב טוב ורע, כשר ופסול וכו', שזהו בחינת אונאה שתות, ושם קנה ומחזיר אונאה, כי הקנין מתקיים, כי עדין יכול להמשיך הארת הצדיק שמשם כל הקנינים כנ"ל, מאחר שעל כל פנים אינו חולק עליו רק שצריך להחזיר אונאה, כי טעות קזה לא נתן למחל עד שיחזירו. אבל יותר משתות הוא בטול מקח, שהם אותם שעוונותיהם הטעו אותם עד שנפלו למטה מנגה, שזהו בחינת אותן האנשים שנפלו לרע גמור בעוונותיהם, עד שמבזין את הצדיק ושם הוא בחינת 'בטול מקח', כי אין יכולים להמשיך הארת קדשת הצדיק כלל על-כן המקח בטל לגמרי, כי אין קיים להמקח, כי אם על-ידי שממשיכין הארת הצדיק, שזה בחינת כל הקנינים שעל ידם מתקיים המקח כנ"ל:

(ליקוטי הלכות - הלכות שלוחין, הלכה ה', לט')

תפלות של מורנו הרב לא לפחד ללכת לבד בלילות

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, זכני להגיע למדרגת דוד המלך עליו השלום שכתוב עליו 'את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח', ואזכה להיות כמו דוד המלך עליו השלום שלא פחד משום דבר לעולם, ונלחם מלחמות יי כל ימי חייו, כמו שכתוב "המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה", "אך דוץ אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם". ואזכה מעתה ללכת לבד בלילות ללא שום פחד כלל.

מדור חדש

דברי בדיחה

תימני שומר מצוות הולך בשבת ברחוב ולפתע רואה שטר של 200 שקל. מתחבט ומתלבט איך ייקח את הכסף למרות האיסור בשבת, עד שעולה במוחו רעיון: ניגש לעמוד חשמל, דופק את הראש שלוש פעמים, רואה כוכבים ואומר לעצמו: אה יופי, יצאה שבת! ומהר לוקח את הכסף...

<p>העלון מוקדש לרפואת רבי עמוס כנוס חיים בן פורטוה שליט"א לרפואת רחל בת אליזבת ולרפואת חדווה בת מזל בתוך שאר עמו בית ישראל</p>	<p>ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218</p>	<p>ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218</p>	<p>ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218</p>
--	--	--	--

ומכל זה נוכל להבין, שהריווח הגדול ביותר שניתן להרוויח בעולם הזה, הוא להיות אצל רבינו הקדוש על ראש השנה. וכפי שכותב מוהרנ"ת בפירוש לאחד מאנ"ש: "אל תתרשל ח"ו מלקיים דברינו וולבוא לאומן על ראש השנה] כי העולם הזה צל עובר, וריווח כזה אין נמצא בעולם, ודי למבין בזה" (עלים לתרופה, מכתב רכח).

שיח מרומ

אם אתה כבר יודע מהצדיק ולא שומע לצדיק אז אוי ואבוי

[מסופר בבבליא], שכשגוליית (גלית) הגיע, שאול כבר פחד מגוליית. אחריו הוא לא הכניע את עמלק הוא כבר קיבל פחד מגוליית. מקודם, אומר הילקוט שמעוני, שאול בעצמו נלחם עם גוליית. שאול בעצמו רץ שישים ק"מ ועוד פעם שישים ק"מ. פה רצים ארבעים ושלוש ק"מ ישר מתעלפים, מביאים אמבולנסים עם טיפול נמרץ, עם אינפוזיות והנשמה מלאכותית... ואילו שאול רץ שישים קילומטר הלך, שישים קילומטר חזור. הוא ראה שכולם נפלו, הוא ראה שהפסידו במערכה, מה יש לו לעשות?! הוא רץ לשילה, אמרו לו: 'אתה יודע שהלוחות נשבו?' והוא רץ בחזרה לחטוף את הלוחות.

אומר המדרש: הוא ראה את הלוחות בידיים של גוליית, הוא נאבק עם גוליית והוציא את הלוחות מהידיים שלו. אז מה עכשיו הוא מפחד מגוליית? פתאום הוא מפחד מגוליית?! גוליית מחרף כבר ארבעים יום, והוא מחפש מי שילך נגד גוליית? פעם הוא לא פחד מגוליית, לא פחד מאף אחד!

אלא מה? ברגע שהוא לא שופך את עמלק, הוא לא שמע בקול הצדיק, הוא לא שמע בקול שמואל. כשהוא לא שמע בקול שמואל יצא ממנו כל האמונה, הוא איבד את האמונה. עד שאדם תמים, לא חולק של שמואל, לא יודע מי זה שמואל, כלום, אדם תמים, פשוט, לא יודע כלום, הוא מלא האמונה. אבל אם אתה כבר יודע מהצדיק ולא שומע לצדיק, אז אוי ואבוי! אז הוא הוריד לו את המלכות, והוא כבר פחד מגוליית.

"מנשרים קל". מה זה מנשרים קל? אומרים רבנן: ששאל רץ מאה שמונים קילומטר ביום אחד. שישים קילומטר מהמערכה לשילה, שישים קילומטר משילה בחזרה לשדה המערכה לארץ פלישתים, שאין כזה מציאות היום, ואחריו הוא רץ 120 קילומטר הוא מתחיל להיאבק עם גוליית. פשוט מתחיל להילחם איתו, לתת לו מכה פה מכה שם ולהוציא את הלוחות מידו, כי נשבה הארון. ואחריו זה הוא רץ עם הלוחות עוד שישים קילומטר מארץ פלישתים, משדה המערכה, וחזר לשילה. זה היה שאול! אבל אחריו שאדם מאבד את האמונה מהצדיק, לא עוזר שום דבר, גמרנו, כבר מאבד את הכח, מאבד את האמונה. כל מה שאדם עובד כל המאה עשרים שנה - בדקה אחת הוא יכול את הכל לאבד. פתאום נהיה לו קושיה על הצדיק, קושיה על שמואל, קושיה על ה... אביתר [הכהן] היה מענתות. אומר הזוהר, לאביתר לא היה אמונה בצדיק. אביתר אפילו שהלך עם דוד המלך, אבל לא מתוך אמונה שהוא האמין בו. הוא הלך איתו כי הרגו את נוב עיר הכהנים, הרגו את אלימלך, מה הוא יכול לעשות?! שאול רצה להרוג אותו.

(מלכים א' פרק ב' פסוק כ"ו): "ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביים הזה לא אמינתך). דוד אדם גדול, אבל אמונה בדוד - זה היה רחוק ממנו. אומר הזוהר: לכן אומרים לו: "ענתות לך אל שדיך", כי אפילו שהוא הלך עם דוד והיה איתו בכל המלחמות, אבל להאמין בדוד זה שני דברים. הוא הולך עם דוד, דוד זה שר צבא, הוא האמין שדוד עוד יהיה מלך, גם כן כבר ידעו ששמואל משח אותו למלך, אבל להאמין שדוד הוא צדיק הדור - [זה לא זכה]. "ולאביתר הכהן אמר המלך... איש מות אתה". אומר לו שלמה המלך: אתה למעשה איש מות. כי אפילו שהלכת עם דוד אבי, לא האמנת בו.

(קטע מתוך שיעור של מורנו הרב שליט"א)

הזהר הקדוש

אי אפשר להגיע ליראת שמים ללא למוד התורה

מי שהוא פוחד מתוך תורה שהיא תפארת, שממנו יצאה, כגון זו היא שקולה אליו, ומשום זה אין כל יראה שנה, שהרי יראת ה', היא מלכותו, כלולה מכל מצוות התורה, משום שהיא יראה שיוצאת מתוך תורה, שהוא עמוד האמצעי שהוא יהו"ה, שבגללה פרשה בעלי המשנה, גדולה תורה שמביאה אדם לידי מעשה, שאם אדם לא יודע את התורה ושכר מצוותיה, וענשים שלה למי שעובר על המצוות, ומי ברא את התורה, ומיהו שנתנה לישראל - איך יפחד ממנו וישמר מצוותיה? ולכן אמר דוד לשלמה, דע את אלהי אביך ועבדהו. שאם אדם לא מכיר את אותו שנתן לו תורה וצוה אותו לשמרה, איך יפחד ממנו ויעשה מצוותיה? ולכן פרשהו רבנן, ולא עם הארץ חסיד, ואין בוד ירא חטא. (תיקוני הזוה"ק, ו, ע"א)

עלים לתרופה - קיא'

בעזרת השם יתברך, יום א' דברים תקצ"ג. אהובי בני חביבי, מכתבך קבלתי עמה בעת השנה, ואין לי פנאי להאריך, והנה דעתי נוטה מאד ממה שאמרה עוסק בכתובות המפתחות, כי הוא הצלחה נפלאה נצחית כשאנו זוכים לעסק בספרי אדוננו מורנו ורבנו ז"ל, בפרט לעשות בהם איזה תקונים שהם זכות הרבים לדורות, ואי אפשר לבאר גדל העסק הזה. טוב להודות לה' אשר עזרנו עד כה, ובזה ראי לך להחיות נפשך בכל עת אשר גם עתה שאינך יכול להתמיד כראוי, עם כל זה אתה זוכה לעסק בעסק קדוש ונורא כזה, כן יהיה ה' עמך שתצדק לחזור אל אהל תורה בקביעות, ותהיה תורתך קבע ומלאכתך עראי. ועליך לכסוף לזה בכל עת ולחטוף לעת עתה כל מה שתוכל, ולשמח נפשך בכל נקדה ונקדה טובה, ולהיות מודה על העבר ולבקש בכל יום להוסיף להבא בכל עת קדשה ודעת נכו, שזהו עקר אריכת ימים באמת, כמבאר בדבריו ז"ל. דברי אביך המעטיר בעדכם, נתן מברסלב

על כן כשבאין על ציון קברו הקדוש על ראש השנה, אז נכללין כל התיקונים בשלימות נפלא, וזוכין לתשובה ולגאולה שלימה במהרה בימינו אמן"
(באבי הנחל, על ליקו"מ, סימן עד תניינא).

כל יום תפילת מעריב בבית מדרשנו בשעה 20:00

משה רפאלי
מוסיקה לכל אירוע בקדושה, טהרה וצניעות בהפרדה מלאה
054-5504763
לא בשבת קודש

הבית המארח ביותר
הבית המארח ביותר
9148
02.800.8.800
079.4710.5602

המבורגר בטעם אחר
מרכז מסחרי דימונה
7הזמנות:
08-3801123

דְּבָרֵי רֹאשׁ הַקֶּהֳלָה - הָרֵב נַחְמָן סְטוּלִין הִי"ו

(ליקו"ה, הלכות גביית חוב מיתומים, ה"ג)

"כְּדָאֵי הוּא רַבֵּי-שְׁמַעוֹן לְסִמּוֹךְ עָלָיו בְּשַׁעַת-הַדְּחָק...!"

סיוע-מלעילא בכל שלב ושלב של הלחימה, וכל-שכן כשרוצים לנצח במלחמותינו-הרוחניות עם הצר הצורר את נפשנו ורוצה לאבדנו משני עולמות...

או בתחום האישי כגון לרכוש דירה באזור הראוי והרצוי, הקושי הראשוני יהיה בהסכום-הנדרש שהוא הרבה מעבר למה שמצוי-באמתחותינו ובהכרח לקחת משכנתא-מהבנק ולהמציא להם את המסמכים-הדרושים שלא תמיד מצויים תחת ידינו...

או בישועות-גדולות אחרות כגון: מציאת זיווג-הגון שהוא קשה כקריעת ים-סוף, שצריכים לפנות להתפלל ולהתחנן לפני בורא-עולם שימציא לנו את זוגינו-האמיתי וההגון וגם לעשות השתדלות-גשמית לפנות לשדכנים יראי-אלוקים ושונאי-בצע ועושים מלאכתם לשם-שמיים..

הכלל שבדרך לישועה-הגדולה תמיד נערמים לפני כל אחד ואחד מכשולים עצומים, על-כן אנחנו מוכרחים תמיד להיעזר במי שכן יכול ורוצה לעזור לנו, ליעצנו בעצה טובה ומועילה או בדיבור-טוב או סנגוריה-איכותית בחלונות-הגבוהים, והעיקר שיחזקנו ויאמצנו שלא נרתע חלילה לאחורינו ולא נתייאש מישועתנו... וכן בכל דבר הגדול מאיתנו בהרבה, בפרט כשרוצים להיכנס לשערי-הקדושה, שיתפתחו לפנינו שערי-תורה ותפילה ועבודת-השם-יתברך, כי העיקר להתפלל על ישועה-רוחנית וממילא נזכה גם לישועה-גשמית, "כי כשמתקנים ברוחניות מתקנים גם בגשמיות" ואם נזכה לישועה-רוחנית נוכל בנקל לקבל גם ישועות-גשמיות המשרתות והמסייעות לעובדי-השם להשיג את תכליתם!

וכמו שאנחנו חייבים עזר וסיוע בדברים-הגשמיים, כל-שכן שאנחנו חייבים עזר וסיוע בדברים הרוחניים והנצחיים. כי אנחנו תלויים בכח וזכות הצדיקים-הגדולים והאמיתיים כמו רבי שמעון-בר-יוחאי הקדוש שעומד ומסייע בידינו להשיג את מבוקשינו, אם על ידי תפילותיו הטהורות והלימוד-זכות והסנגוריה שמלמד עלינו בכל עת ורגע, ואם על ידי עצותיו הנמצאים בספריו הקדושים שהם ספרי הזוהר-הקדוש והתיקונים ובפרט ספרי-החסידות שנתפשטו בימינו שיכולים לחזק ולסייע לנו בשעת דוחקנו לכל אחד ואחד בכל מקום הימצאותנו...

לכן עתה בלג'-בעומר ביום הילולא של רשב"י עומד רבי שמעון-בר-יוחאי ומלמד זכות וסנגוריה על כל ישראל המאמינים בו ובהשם יתברך וזכותו מגינה עלינו תמיד ובפרט עתה בזמנים קשים האלו כמו-שכתוב: וכְּדָאֵי הוּא רַבֵּי-שְׁמַעוֹן לְסִמּוֹךְ עָלָיו בְּשַׁעַת-הַדְּחָק!!!

החיים שלנו מלאים מהמורות ומהפכים, לפעמים קיצוניים מן הקצה האחד עד הקצה האחר, כמו-שכתוב "יעלו שמיים ירדו תהומות", לפעמים נדמה לנו שהנה כבר הגענו אל המנוחה ואל הנחלה וחיינו מתנהלים כבר על מי-מנוחות אבל כעבור פרק-זמן הכל מתהפך מהפך-להפך עד שלא נודע שום זכר מהחיים השלוים שקדמו לזה ועתה הכל לא מסתדר!! לא בעבודה, לא בשלום-בית לא בחינוך-ילדים וכו' וכו'...

לפעמים אנחנו תוהים: האם ישנם אנשים בעולם שבאמת אצלם הכל מתנהל על מי מנוחות? אולי העשירים-הגדולים, אולי ברי-מזל, אולי אלה שברחו לקצה העולם וחיים אי-שם על איזה אי-בודד אולי שם הם מצאו את השלווה... אבל אם נחקור קצת לעומק נגלה שגם בקצה-העולם וגם העשירים-הגדולים וגם הברי-מזל קצת אינם ניצולים מפגעי ומקרי הזמן וגם הם עולים לשמיים ויורדים לתהומות...

האם אלו הם החיים? התשובה לכך היא: כן בהחלט!!!

לפני כל התקדמות בחיים ועלייה באיכות-החיים בהכרח שתקדים לה ירידה והעדר כדוגמת "החושך שקודם לאור" שעל זה נאמר כיתרון האור מן החושך כי אם לא היה החושך לא היה נודע מהות-האור, על-כן בכל שלבי החיים שלנו מתרחשים תהליכים של "מצוקה" מסוימת לפני קבלת הישועה-הנכספת...

עוד נדבך אחד בחיינו: הם סוגי העליות והירידות: דהיינו כשאדם מצפה לישועה ועלייה הסמוכה והקרובה למעמדו-הנוכחי גם הירידה והקטנות שתקדים לה לא תהיה כל-כך ניכרת ומהותית, לדוגמא: כשרוצים לקנות לחם וחלב במכולת בהכרח להחסיר סכום זעום מארנקנו שבדרך כלל הוא בהישג-ידינו, אבל כשרוצים להשיג ישועה גדולה שרחוקה להשגה מאוד פיזית ומנטלית בהכרח שגם ההעדר וההתלבטויות ואופן השגת הישועה הזאת ידמו לפנינו כההום פעורה ללא-תחתית עד שלפעמים יכולים להגיע עד קצה הייאוש, ולהרהר חלילה שהישועה הזאת לא תהיה ברת-השגה, כי יעלו בתודעתנו הכישלונות הרבים שנכשלנו בהם ולא השגנו את יעדנו שהצבנו לעצמנו בימים עברו, ומי יאמר שעכשיו כן נצליח ונעמוד במשימתנו???

כגון כשרוצים לנצח במלחמתנו-הצודקת ולפדות את שבויינו מיד רוצחים צמאי-הדם אנחנו מוכרחים לקבל

פְּנִינֵי חֲסִידוֹת

(1) **מי שהתחיל מעט בעבודת ה' יודע - שאי אפשר להיות איש ישראל באַמַּת כי אם על ידי עקשנות גדול. כי הרפתקאות ועליות וירידות צריכים לעבר על כל אחד ואחד בלי שעור, ואם לא יהיה עקשן גדול לבלי להניח על ידי זה מעט עבודתו שהתחיל, אי אפשר לו שישאר על עמדו.**

(הלכות ברכת המזון הלכה ד' אות י"ב)

(2) **יש דבור מרבנו, ויש פאלה שלא רוצים כלל להאמין בדבור הזה - "אני דן את כל אחד לכף זכות חוץ מבעל מחלקת!"**

(נועם שיח לר' לוי יצחק בנדר ז"ל, חלק א' עמו' יז)

(3) **נעם אַלְמֶלֶךְ סוֹף פְּרֶשֶׁת בְּלָק:**

וְיֵשׁ יְכַלֵּת בְּיַד הַצְּדִיק הַלּוֹמֵד לְשִׁמָּה, לְהַעֲלוֹת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת שֶׁל זֶה שֶׁלֹּמֵד שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה. כִּי יְכַלֵּת בְּיַדוֹ לְהַמְשִׁיכוֹ נִשְׁמָה לְתוֹרָתוֹ שֶׁל זֶה שֶׁעָשָׂה הַגּוֹף לְבַד. ע"כ.

(4) **זֶה בְּחִינַת כָּלֵל כָּל הַרְמָאוֹת וְהַעֲרֻמוּמִיּוֹת שֶׁהִבְעֵל דְּבַר מַכְנִיס בְּעוֹלָם וּמְתַלְבֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּמִנְהִיגִים וְגִדּוּלִים, וּמַכְנִיס בְּלִבָּם לְחַלֵּק עַל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הָאֲמִתִּי.**

(מתנה הלכה ד' אות יג)

עריכה: נחל עיצובים 052-5221419

'כולל הוראה' לאברכים ובעלי תשובה

בין השעות
09:30-17:30

ברוכים הבאים.

זמני שיעורים ותפילות

תפילת מעריב

כל יום בבית מדרשנו
בשעה 20:00

כל יום שני בשעה 19:00
שיעור גמרא מסכת 'ברכות'

כל יום חמישי בשעה 20:30
שיעור גמרא מסכת 'ברכות'

אחת לשבועיים:
יום רביעי
שיעור מפי רב הקהילה
הרב נחמן סטולין הי"ו
בשעה 20:30

זמני השבת יום שישי
ערב שבת קודש
שיעור גמרא מסכת 'ברכות'
בשעה 17:45

מנחה עש"ק: 18:45
ותפילת ערבית של שבת קודש

שבת קודש שחרית ('הודו')
07:30 ולאחר מכן 'קידושא רבא' ושיעור ב"סיפורי מעשיות" ע"י אורי בן ישי הי"ו
עד השעה 10:45

גמרא מסכת יומא 17:20
ע"י יוסף גבאי הי"ו

מנחה: 18:20
ולאחר מכן סעודה שלישית עם שיעור

ערבית מוצ"ש: 20:16

ניתן לקבל את העלון במייל.

לפרטים ותרומות:
שחר: 054-2187218

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **מיכאל ונרד גנזן הי"ו וב"ב** עדן דוד וב"ב הי"ו. **טוהר בת ורד**, זיווג הגון אמן.

העלון מוקדש לרפואת והצלחת **אמיר ובתאל למש' איפרגן וב"ב**

ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת וכו' **לפרטים: 054-2187218**

עיצוב גרפי לכל מטרה. הזמנת לאירועים, כרטיסי ביקור, עיצוב תמונות, חוברות, פליירים, פרסום עסקי, שליח חוצות ועוד... **לפרטים: 052-5221419**